

TRESC:
Poz.:

ZARZĄDZENIE

12 — Ministra Finansów z dnia 11 stycznia 1958 r. w sprawie pobierania i uiszczania opłaty skarbowej oraz prowadzenia rejestrów opłaty skarbowej

13

12

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 11 stycznia 1958 r.

w sprawie pobierania i uiszczania opłaty skarbowej oraz prowadzenia rejestrów opłaty skarbowej.

Na podstawie art. 6 ust. 5 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 1958 r. Nr 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

I. Pobór opłaty skarbowej przez płatników.

§ 1. Notariusze, jako płatnicy opłaty skarbowej od sporządzanych przed nimi pism stwierdzających czynności cywilno-prawne lub pism przedstawianych im celem dokonania czynności notarialnej oraz od poświadczeń przez nich dokonywanych, stosują, w zakresie obliczania i pobierania opłaty skarbowej, stwierdzania sposobu obliczania opłaty oraz prowadzenia rejestru opłaty skarbowej odpowiednio przepisy §§ 39—43 ust. 1—3 oraz § 58 ust. 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 12 października 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o podatku od nabycia praw majątkowych (Dz. U. z 1952 r. Nr 7, poz. 43).

§ 2. 1. Przedsiębiorstwo państwowe „Polskie Koleje Państwowe” oblicza opłatę skarbową w następujący sposób:

- 1) poszczególne kasy ekspedycyjne notują opłaty skarbowe pobrane w danym okresie sprawozdawczym od dokumentów przewozowych w osobnej rubryce miesięcznych wykazów nadanego bagażu, nadanych przesyłek ekspresowych i przesyłek towarowych w komunikacji wewnętrznej oraz wykazów nadanych i wydanych przesyłek towarowych w komunikacji międzynarodowej, prowadzonych w myśl obowiązujących w przedsiębiorstwie przepisów rachunkowych i kasowych dla kas ekspedycyjnych;
- 2) na podstawie tych wykazów biura kontroli dochodów w dyrekcjach okręgowych kolei państwowych przy sporządzaniu, zgodnie z obowiązującymi je przepisami służbowymi, ogólnych zestawień należności z przewozu towarów oraz zestawień ostatecznych wyników finansowych z przewozu bagażu i przesyłek ekspresowych kontrolują prawidłowość pobranej opłaty skarbowej przez kasy ekspedycyjne, wykazując w osobnej rubryce pobrane opłaty skarbowe za dany okres sprawozdawczy.

2. Wymienione w ust. 1 wykazy i zestawienia zastępują rejestr opłaty skarbowej.

§ 3. 1. Przedsiębiorstwo „Państwowa Komunikacja Samochodowa” oblicza opłatę skarbową od przewozów towarowych, tj. od każdego listu przewozowego lub zlecenia spedycyjnego oraz od każdego dowodu stwierdzającego otrzymanie bagażu ręcznego do przewozu (bilet taśmowy bagażowy), w następujący sposób:

- 1) ekspozytura Państwowej Komunikacji Samochodowej, rejestrując w „Rejestrze sprzedaży” listy przewozowe i wystawiane na podstawie zleceń zbiorcze faktury (rachunki), wykazują pobraną od nich opłatę skarbową w oddzielnej rubryce;
- 2) konduktorzy, pobierając opłatę skarbową od dowodów stwierdzających otrzymanie bagażu ręcznego do przewozu (biletów taśmowych bagażowych), uwidaczniają pobraną opłatę skarbową w specjalnej rubryce w rozliczeniach ze sprzedanych biletów (cedułach); sumę tych opłat pobranych przez poszczególnych konduktorów, odpowiadającą iloczynowi z pomnożenia ilości wydanych biletów bagażowych przez stawkę opłaty skarbowej, ekspozytura Państwowej Komunikacji Samochodowej wpisuje w oddzielnej rubryce w wykazie rozliczeń sprzedanych biletów;
- 3) na podstawie „Rejestru sprzedaży” oraz wymienionych wykazów rozliczeń sprzedanych biletów ekspozytura Państwowej Komunikacji Samochodowej sporządza ogólne zestawienie pobranej opłaty skarbowej za dany okres sprawozdawczy.

2. Wymienione w ust. 1 rejestry i wykazy zastępują rejestr opłaty skarbowej.

§ 4. 1. Inne osoby trudniące się przewozem towarów pojazdami mechanicznymi (przewoźnicy) prowadzą księgę przewozów odrębnie dla centrali i dla każdego oddziału, według wzoru ustalonego obowiązującym regulaminem przewozu towarów pojazdami mechanicznymi. Księga przewozów powinna zawierać osobną rubrykę do wpisywania pobranej opłaty skarbowej.

2. Przewoźnik obowiązany jest prowadzić zgodnie z obowiązującym regulaminem przewozu towarów „Kwitariusz przewozowy” osobno dla każdego pojazdu z zachowaniem kolejności numerów i wydawać pokwitowanie co do każdej przyjętej przesyłki. Grzbiet kwitariusza pozostaje w kwitariuszu, pokwitowanie zaś otrzymuje nadawca.

3. Księga przewozów określona w ust. 1 zastępuje rejestr opłaty skarbowej. Jeżeli księga przewozów nie jest prowadzona, przewoźnik prowadzi rejestr opłaty skarbowej według ustalonego wzoru, stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 5. 1. Przedsiębiorcy okrętowi oraz żeglugi powietrznej obliczają i pobierają opłatę skarbową od biletu lub innego dokumentu stwierdzającego przewóz osób w przypadkach:

- 1) gdy na obszarze Polski sporządzili sami lub przez swoje przedsiębiorstwo, pełnomocnika lub komisanta umowę o przewóz statkiem morskim lub powietrznym osoby w Polsce zamieszkałej, bez względu na to, czy wydanie dokumentu uprawniającego do jazdy następuje w kraju czy też za granicą;
- 2) gdy osoba zamieszkała w Polsce otrzymała na obszarze Polski dokument uprawniający do jazdy statkiem morskim bądź pismo upoważniające do odbioru takiego dokumentu (prepaid), a przedsiębiorca ma siedzibę w Polsce lub działa tu przez swoje przedstawicielstwo albo przez pełnomocnika lub komisanta bez względu na to, czy umowę przewozu zawarto na obszarze Polski, czy za granicą.

2. Przedsiębiorcy okrętowi żeglugi morskiej, przybrzeżnej lub śródlądowej i żeglugi powietrznej, ich pełnomocnicy i komisanci prowadzą rejestr opłaty skarbowej od przewozu osób i rzeczy według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do zarządzenia.

3. Jeżeli płatnik prowadzi osobną ewidencję listów przewozowych lub innych tego rodzaju dokumentów, może wpisywać do rejestru pod jedną pozycją zbiorową wszystkie listy przewozowe lub inne tego rodzaju dokumenty za okres, za który w myśl przepisów o zobowiązaniach podatkowych jest obowiązany do przekazywania organowi finansowemu kwot pobranej opłaty skarbowej.

4. Płatnik prowadzi rejestr opłat skarbowych (ust. 2) odrębnie dla centrali i dla każdego zakładu filialnego; rejestr ten powinien obejmować również wszystkie te przypadki, w których odstąpiono od umowy o przewóz za wzajemną zgodą stron (stornowanie). W razie stornowania umowy, tak w przypadkach, gdy przedsiębiorca zwraca klientowi całą sumę pobraną zaliczkowo (kwit zadatkowy), jak również gdy zatrzymuje pewną kwotę z sumy pobranej zaliczkowo, należy w rejestrze podać również pozycję, pod którą wpisano kwit zadatkowy, a przy tej pozycji powołać pozycję, pod którą dokonano stornowania.

5. Jeżeli kwit bagażowy wydany został łącznie z biletem pasażerskim (na jednym blankiecie), a bagaż podlega opłacie taryfowej (przewozowej), płatnik pobiera opłatę skarbową od kwitu bagażowego niezależnie od opłaty skarbowej od biletu pasażerskiego, o ile podlega on opłacie skarbowej. Opłata ta powinna być uwidoczniiona na kwicie bagażowym.

§ 6. 1. Stwierdzenie uiszczenia opłaty skarbowej, zawierające pozycję rejestru opłaty skarbowej i kwotę pobranej opłaty skarbowej, płatnicy umieszczają zarówno na dokumencie wydawanym podatnikowi, jak i na dokumencie pozostającym u płatnika. Jeżeli dokument przewozowy (bilet blankietowy na przewóz rzeczy lub osób i rzeczy albo bilet taśmowy bagażowy) sporządza konduktor, nie umieszcza na nim pozycji rejestru opłaty skarbowej.

2. W razie niepobrania opłaty skarbowej płatnicy umieszczają na oryginałach pism oraz na odpisach tych pism i w rejestrach bądź w dokumentach zastępujących rejestry (§ 2 ust. 2, § 3 ust. 2 i § 4 ust. 3) stwierdzenie o treści:

„Opłaty skarbowej nie pobrano na podstawie art. ust. . . . pkt ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 1958 r. Nr 1, poz. 1), § rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 grudnia 1957 r. w sprawie szczegółowego określenia przedmiotów opłaty skarbowej, stawek opłaty oraz zwolnień od tej opłaty (Dz. U. z 1958 r. Nr 1, poz. 3), zarządzenia Ministra Finansów z dnia (Monitor Polski Nr , poz. . . .).
. „ dnia 195 r.

Podpis i pieczęć
płatnika”.

§ 7. Płatnicy wymienieni w §§ 2—5 obowiązani są przewlewać pobrane kwoty opłaty skarbowej w terminach przewidzianych przepisami o zobowiązaniach podatkowych na rachunek organu finansowego I instancji:

- 1) który jest właściwy rzeczowo i miejscowo dla opłaty skarbowej ze względu na siedzibę dyrekcji okręgowej kolei państwowych (§ 2);
- 2) który jest właściwy rzeczowo i miejscowo dla opłaty skarbowej ze względu na siedzibę tej placówki (ekspozytury, centrali, oddziału) przedsiębiorstwa płatnika (§§ 3—5), która pobrała opłatę.

§ 8. 1. Płatnicy obowiązani są:

- 1) podsumować rejestry w okresach dokonywania wpłat;
- 2) odnotować w rejestrze w rubryce „Uwagi” kwotę opłaty przekazanej na rzecz organu finansowego, datę wpłaty i okres, którego wpłata dotyczy;
- 3) założyć na każdy rok kalendarzowy osobny rejestr.

2. Płatnicy obowiązani są przechowywać prowadzone rejestry oraz dowody wpłat opłaty przez lat 6, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym rejestr założono.

3. Przepisy ust. 1—2 stosuje się odpowiednio do dokumentów zastępujących rejestry (§ 2 ust. 2, § 3 ust. 2, § 4 ust. 3). Dokumenty zastępujące rejestry przechowuje się w okresie przewidzianym w odrębnych przepisach.

4. Płatnicy obowiązani są przy przekazywaniu należności z tytułu opłaty skarbowej na rachunek właściwego organu finansowego składać deklaracje zgodnie z przepisami o postępowaniu podatkowym.

II. Pobór opłaty skarbowej od podań, czynności urzędowych, świadectw i zezwoleń.

§ 9. 1. Organy władzy i administracji państwowej, jak również przedsiębiorstwa i instytucje państwowe, organizacje społeczne lub zawodowe w zakresie wykonywania przez nie czynności organów administracji państwowej oraz tłumacze przysięgli obowiązani są pobierać opłatę skarbową od podań, załączników do podań, czynności urzędowych, świadectw i zezwoleń znaczkami skarbowymi do wysokości kwoty 300 zł, określonej w przepisach o zobowiązaniach podatkowych, a jeżeli opłata jest płatna w gotówce — dołączyć dowód wpłaty do akt sprawy.

2. Organy władzy i administracji państwowej, przedsiębiorstwa i instytucje państwowe oraz organizacje społeczne i zawodowe i tłumacze przysięgli, dokonujący czynności urzędowej, wydający świadectwo lub zezwolenie, obowiązani są uzależnić wykonanie czynności, wydanie świadectwa lub zezwolenia od uiszczenia należnej opłaty skarbowej.

§ 10. 1. Znaczkami skarbowymi od podania lub protokołu zastępującego podanie nakleja się na przedniej stronie podania lub protokołu. Wartość tych znaczków powinna równać się wysokości opłaty przypadającej od podania (protokołu) i załączników,

2. Znaczką na podaniu (protokole zastępującym podanie) kasuje pracownik organu władzy i administracji państwowej, przedsiębiorstwa i instytucji państwowej albo organizacji społecznej czy zawodowej (§ 9) przyjmujący podanie (sporządzający protokół) przez przekreślenie ich bądź atramentem na krzyż, bądź w sposób mechaniczny pieczęcią lub kasownikiem, tak aby kreski przekreślenia albo części pieczęci lub kasownika znajdowały się częściowo na papierze poza znaczkami.

3. Powtórnego skasowania znaczków dokonuje pracownik załatwiający podanie przez umieszczenie atramentem na każdym znaczku podpisu i daty załatwienia podania w ten sposób, aby część podpisu i daty przechodziła na znaczek sąsiedni lub na papier.

§ 11. 1. Załatwienie podania podlegającego opłacie skarbowej może nastąpić dopiero po uiszczeniu należnej opłaty skarbowej. Jeżeli mimo istnienia obowiązku uiszczenia opłaty podanie wniesiono bez opłaty, wzywa się zobowiązanego do uiszczenia jej w terminie od jednego do dwóch tygodni z zaznaczeniem, że w razie nieuiszczenia opłaty w tym terminie podanie nie będzie rozpatrzone. O wysłaniu wezwania należy uczynić odpowiednią adnotację na podaniu. Jeżeli po upływie wyznaczonego terminu zobowiązany nie dostarczy żądanej opłaty skarbowej, podanie z adnotacją o nieuiszczeniu opłaty składa się do akt. Natomiast w razie dostarczenia znaczków skarbowych nakleja się je na podaniu i kasuje w sposób wskazany w § 10. Jeżeli zobowiązany nakleił znaczki na wezwaniu i przesłał je do organu, który wysłał wezwanie, znaczki kasuje się w sposób podany w § 10, dołączając je do podania, na którym należy odnotować kwotę opłaty i datę jej uiszczenia.

2. Załatwienie podania mimo braku opłaty skarbowej może nastąpić tylko w przypadkach:

- 1) jeżeli za niezwłocznym załatwieniem podania przemawiają względy publiczne lub wzgląd na poważny interes petenta;
- 2) jeżeli wniesienie podania stanowi czynność, dla której jest ustanowiony termin;
- 3) jeżeli podanie wniosła osoba zamieszkała za granicą bez pośrednictwa konsula polskiego.

3. Jeżeli na podstawie przepisów ustawy, rozporządzenia Rady Ministrów lub zarządzeń Ministra Finansów podanie jest wolne od opłaty skarbowej, należy to odnotować na podaniu, stosując odpowiednio przepis § 6 ust. 2.

§ 12. 1. Znaczką skarbową uiszczoną tytułem opłaty od czynności urzędowej nakleja się na wniosku o dokonanie tej czynności lub na protokole stwierdzającym jej wykonanie i kasuje w sposób podany w § 10.

2. Znaczką skarbową uiszczoną tytułem opłaty za świadectwo albo zezwolenie nakleja się na takim dokumencie i kasuje pieczęcią urzędową wydającego dokument. Jeżeli znaczki naklejono na podaniu, stosuje się odpowiednio przepis ust. 3.

3. Jeżeli uiszczenie opłaty następuje gotówką, na protokole stwierdzającym wykonanie czynności urzędowej lub w świadectwie albo w zezwoleniu umieszcza się adnotację o uiszczeniu opłaty z podaniem kwoty opłaty i daty wpłaty oraz pozycji dziennika wpłaty.

4. W razie zwolnienia od opłaty skarbowej czynności urzędowej, świadectwa lub zezwolenia na podstawie przepi-

sów ustawy, rozporządzenia Rady Ministrów albo zarządzeń Ministra Finansów należy zarówno w aktach sprawy, jak i w wydanym świadectwie lub zezwoleniu podać podstawę prawną zwolnienia. Przepis § 6 ust. 2 stosuje się odpowiednio ze wskazaniem celu, dla którego dokument ma być użyty. Jeżeli dokumentu użyto dla innych celów, organ władzy lub administracji państwowej bądź uspołeczniony zakład pracy, któremu taki dokument przedstawiono, żąda dostarczenia znaczków skarbowych i nakleja je na dokumencie oraz kasuje pieczęcią urzędową, a gdy opłata jest płatna gotówką, żąda uiszczenia jej w organie finansowym. W razie odmowy uiszczenia opłaty organ ten odmówi przyjęcia dokumentu.

III. Uiszczanie opłaty skarbowej od pism stwierdzających czynności cywilno-prawne.

§ 13. 1. Podatnicy opłaty skarbowej od rachunków uiszczają należną opłatę skarbową:

- 1) jeżeli rachunek wydano przebitkowo — przez naklejenie znaczków skarbowych na kopii pozostającej u wystawcy rachunku oraz skasowanie ich datą i podpisem lub pieczęcią wystawcy; na oryginałach rachunków wręczanych drugiej stronie wystawca stwierdza uiszczenie opłaty skarbowej znaczkami skarbowymi w formie: „Opłatę skarbową w kwocie . . . zł uiszczono znaczkami skarbowymi na kopii.”; rachunki powinny być bieżąco numerowane zgodnie z przepisami art. 104 ust. 2 dekretu o postępowaniu podatkowym;
- 2) jeżeli rachunek wydano z ksiąg grzbietowych z pozostawieniem talonu — przez naklejenie znaczków skarbowych na linii oddzielającej talon od rachunku przeznaczonego do wycięcia; znaczek skarbowy powinien być naklejony pionowo w ten sposób, aby jego część górna była zwrócona ku górnemu brzegowi księgi; po wycięciu rachunku lewa połowa znaczka pozostaje na talonie, a prawa połowa na wyciętym rachunku; księgi te powinny być zbroszowane, a karty ponumerowane, tak aby rachunek i talon oznaczone były tymi samymi numerami, a treść talonu w istotnych punktach była zgodna z wydanym rachunkiem;
- 3) jeżeli rachunek wydano na luźnej kartce papieru — przez naklejenie znaczków skarbowych na wydawanych rachunkach i skasowanie ich w sposób podany w pkt 1.

2. Obowiązek wydawania rachunków, treść ich i numerowanie oraz sposób przechowywania określają przepisy o postępowaniu podatkowym.

§ 14. Sposób uiszczania opłaty skarbowej od innych pism stwierdzających czynności cywilno-prawne (weksli, przekazów, pełnomocnictw i poręki) określają przepisy §§ 61, 62, 64 i 65 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 września 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1951 r. Nr 50, poz. 362 z późniejszymi zmianami) oraz przepisy zarządzenia Ministra Finansów z dnia 27 maja 1952 r. w sprawie ustalania zobowiązań podatkowych od niektórych danin publicznych w trybie wymiaru doraźnego (Monitor Polski Nr A-51, poz. 695).

§ 15. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem wejścia w życie ustawy o opłacie skarbowej.

Minister Finansów: w z. J. Trendota

Załączniki do zarządzenia Ministra
Finansów z dnia 11 stycznia 1958 r.
(poz. 12).

Załącznik nr 1.

REJESTR OPŁAT SKARBOWYCH OD DOKUMENTÓW STWIERDZAJĄCYCH PRZYJĘCIE RZECZY DO PRZEWOZU

Nr bieżący	Data wpisu do rejestru	Nazwisko i imię osoby nadającej rzecz do przewozu	Nr listu przewozowego bądź innego dokumentu stwierdzającego przyjęcie rzeczy do przewozu	Kwota pobranej opłaty skarbowej zł	U w a g i
1	2	3	4	5	6

Załącznik nr 2.

REJESTR OPŁAT SKARBOWYCH OD DOKUMENTÓW PRZEWOZU OSÓB I RZECZY STATKAMI ŻEGLUGI MORSKIEJ, PRZYBRZEŻNEJ LUB ŚRÓDLĄDOWEJ I ŻEGLUGI POWIETRZNEJ

Nr bieżący	Data wpisu do rejestru	Nr listu przewozowego albo numer i seria biletu bądź kwitu zadatkowego	Suma wynagrodzenia za przewóz łącznie ze świadczeniami ubocznymi	Stawka lub stopa opłaty skarbowej	Kwota pobranej opłaty skarbowej zł	U w a g i
1	2	3	4	5	6	7

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie, ul. Tamka 3.